

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Sagsnr. 2015 - 6885

Dato: 24-08-2015

Under henvisning til Folketingets Social- og Indenrigsudvalgs brev af 4. august 2015 følger hermed social- og indenrigsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 25 (SOU alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 25:

"Mener ministeren, at det er rimeligt, at borgere over 67 år ikke har mulighed for at få ledsagerhjælp, jf. artiklen fra www.dr.dk: 'Blind kvinde er for gammel til at få hjælp', fra den 3. august 2015, og agter ministeren at ændre dette? Har blinde over 67 år mulighed for at få anden hjælp end en ledsagerordning via serviceloven, og er kommunen i så fald forpligtiget til at give kvinden den hjælp, således at hun har mulighed for at komme ud?"

Svar:

I forbindelse med 1. behandlingen af det lovforslag fra 2002, hvor retten til at bevare ledsageordningen efter det fyldte 67. år blev indført, blev også aldersgrænsen for ledsageordningen i servicelovens § 97 drøftet. Heraf fremgår det, at Folketinget var opmærksomt på den forskel, på om man søger før eller efter man fylder 67 år, som lovændringen ville medføre, og at alle partier trods dette betragtede udvidelsen af ledsageordningen som en serviceforbedring til de svageste i samfundet.

Herudover fremgår det af lovforarbejderne til den lov, der udvidede ledsageordningen, at aldersgrænsen på 67 år blev fastsat ved ordningens indførelse, fordi ordningen ikke var tænkt som en generel foranstaltning for ældre.

Aldersgrænsen i ledsageordningen er således udtryk for en prioritering på området, som Folketinget har besluttet, og den prioritering skal efter min opfattelse fastholdes.

Der findes ingen specifikke regler om ledsagelse af ældre over 67 år, der ikke har ret til ledsageordning efter servicelovens § 97. Derimod findes der regler i

serviceloven og i lov om social pension, hvorefter der kan ydes hjælp til befordring.

Efter servicelovens § 117 kan kommunen yde tilskud til befordring til borgere, der på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler. Hjælpen tildeles efter en konkret, individuel behovsvurdering. Kommunens afgørelse efter servicelovens § 117 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Herudover har Sundheds- og Ældreministeriet oplyst, at kommunen efter servicelovens § 79 kan iværksætte eller yde støtte til generelle tilbud med aktiverende og forebyggende sigte. Tilbuddene skal bidrage til at forebygge forringelse og sikre vedligeholdelse af helbredstilstanden. Hvis kommunen iværksætter eller giver tilskud til tilbud efter servicelovens § 79, kan kommunen samtidig beslutte at yde hjælp til befordring til og fra disse tilbud. Kommunens afgørelser efter servicelovens § 79 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Endelig har Beskæftigelsesministeriet oplyst, at der efter § 14, stk. 1, i lov om social pension kan ydes personligt tillæg til folkepensionister, hvis økonomiske forhold er særligt vanskelige. Der er ikke fastsat regler for, hvilke udgifter der kan dækkes, men udgifterne skal være rimelige og nødvendige. Afgørelsen om personligt tillæg træffes efter en nærmere konkret og individuel vurdering af pensionistens økonomiske forhold sammenholdt med størrelsen af de rimelige og nødvendige udgifter. Afgørelsen kan påklages til Ankestyrelsen.

Venlig hilsen
Karen Ellemann